

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

พยาบาลเป็นวิชาชีพหนึ่งที่ต้องปฏิบัติหน้าที่เพื่อการบริการสุขภาพแก่ ประชาชนในสังคม เมื่อสังคมเปลี่ยนแปลงไปเนื่องจากมีเทคโนโลยีใหม่ๆเข้ามามากมาย การบริการทางสุขภาพจะเปลี่ยนแปลงไป ตามความต้องการของสังคม การศึกษาพยาบาลจึงต้องมีการจัดการศึกษาให้ก้าวหน้าทันต่อการเปลี่ยนแปลงไปตามภาวะเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ฯลฯ ที่เปลี่ยนแปลงไป การจัดการศึกษาพยาบาลที่มี คุณภาพ ส่วนหนึ่งจะเกิดขึ้นได้จากการมีผู้นำทางการศึกษาที่มีความสัมพันธ์ต่อการจัดการศึกษาพยาบาล มองเห็นการณ์ไกล และพร้อมที่จะพัฒนาให้การศึกษาพยาบาลก้าวหน้าอย่างมีความหมาย ผู้นำทางการศึกษาพยาบาลควรเป็นผู้ที่มีความรอบรู้ มีแนวคิดกว้างไกลที่จะพัฒนาการศึกษาพยาบาลให้ทันต่อเหตุการณ์ การเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจและการเมืองของประเทศ ดังนั้นบทบาทที่สำคัญของผู้นำก็คือ การมองอนาคตว่าจะเป็นหรือจะทำอะไรในอนาคต นั่นคือ จะต้องมียุทธศาสตร์ (VISION) มองผลกระทบต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นหรือเปลี่ยนแปลงไปในอนาคต เพื่อเตรียมความพร้อมของวิชาชีพ ให้สอดคล้องและพัฒนาไปได้ การสร้างยุทธศาสตร์ให้เป็นจริง เห็นชัดและสามารถวิเคราะห์ว่าไปในทิศทางใดนั้น ผู้นำทางการศึกษาพยาบาลจะต้องคิดและมองหาแนวทางอยู่เสมอว่า แนวโน้มทางการศึกษาพยาบาลควรจะเป็นอย่างไรในอนาคต

การพัฒนาการศึกษาพยาบาลไทย ย้อนจากอดีตมาจนถึงปัจจุบัน โดยเฉพาะจากอดีตในยุค พ.ศ.2499 - 2530 เป็นระยะเวลาที่การศึกษาพยาบาลไทย ได้พัฒนาขึ้นตามมาตรฐานการจัดการศึกษา วิชาชีพโดยสากล มีการพัฒนาการศึกษาพยาบาลขึ้นเป็นระดับปริญญาตรีเป็นครั้งแรกโดยโรงเรียนพยาบาลผดุงครรภ์และอนามัย คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล ได้รับอนุมัติให้เปิดหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต(พยาบาล) ขึ้นเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ.2499 และมีการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติของผู้สมัครเข้าเรียนวิชาชีพพยาบาล ตามมาตรฐานระดับอุดมศึกษา ให้เป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ มีการจัดการศึกษาพยาบาลระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งนับเป็นก้าวสำคัญของการพัฒนาการศึกษาพยาบาลในประเทศไทย

ในช่วงระยะเวลาดังกล่าวนั้น รศ.ดร.วิเชียร ทวีลาภ ได้เป็นผู้นำทางการศึกษาพยาบาลที่มีบทบาทต่อความก้าวหน้าทางการศึกษาพยาบาลของประเทศไทย เพราะท่านเป็นผู้นำทางการศึกษาพยาบาลที่มีความคิดริเริ่ม และก้าวหน้าสำหรับวงการการศึกษาพยาบาล หากมองในระดับวิชาชีพ ท่านเป็นบุคคลสำคัญคนหนึ่งในยุคหนึ่ง ที่ร่วมในการผลักดันวิชาชีพให้ได้รับการยอมรับในระดับสูง ท่านมีความเชื่อว่า ครูพยาบาลจะต้องเป็นทั้งนักปฏิบัติและนักวิชาการควบคู่กันไป เมื่อท่านรับราชการในโรงเรียนพยาบาลศิริราช ท่านเคยได้รับตำแหน่ง อาจารย์ ผู้ช่วยคณบดี รองคณบดี และคณบดี คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ตลอดเวลาที่รับราชการ รศ.ดร.วิเชียร ทวีลาภ ได้ปฏิบัติงานในหน้าที่ด้วยความอุทิศสภาวะ วิริยะ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่หาความรู้และพัฒนางานตลอดเวลา ท่านเป็นพยาบาลคนแรกของประเทศไทยที่สำเร็จการศึกษาถึงขั้นปริญญาเอกคุณวุฒิบัณฑิต และท่านก็ได้ใช้ความรู้ ความสามารถปรับปรุงพัฒนาการศึกษาพยาบาลให้มีมาตรฐานวิชาชีพสูงขึ้น ซึ่งมีผลงานเป็นที่ยอมรับของบุคคลทั่วไปทั้งในและต่างประเทศ ดังจะกล่าวในรายละเอียดต่อไป

ด้านหลักสูตรการศึกษาพยาบาล ในปี พ.ศ. 2503 ท่านเป็นบุคคลสำคัญที่ร่วมก่อตั้งคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และตั้งแต่ปี พ.ศ. 2515 เรื่อยมาจนกระทั่งปีพ.ศ. 2530 ท่านเป็นประธานคณะกรรมการหลักสูตร ของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งในระยะเวลาที่ท่านได้ดำรงตำแหน่ง ได้มีการปรับปรุงหลักสูตรต่างๆ ของคณะพยาบาลศาสตร์ให้ทันสมัย และยังได้เปิดหลักสูตรใหม่ๆ ขึ้นหลายหลักสูตร ในปี พ.ศ. 2517 ท่านได้ริเริ่ม การฝึกพยาบาลเวชปฏิบัติ และร่วมอยู่ในคณะกรรมการจัดโครงการเวชปฏิบัติ ช่วยจัดตั้งหลักสูตรในนามของคณะพยาบาลศาสตร์ ผ่านทางมหาวิทยาลัยมหิดล เมื่อโครงการนี้เสร็จสิ้นลงได้มอบให้ภาควิชาพยาบาลสาธารณสุข คณะสาธารณสุขศาสตร์ เป็นผู้รับไปดำเนินการต่อมาจนถึงทุกวันนี้

ด้านการจัดการเรียนการสอนทางพยาบาลศาสตร์ ท่านได้เปิดอบรมครูในเรื่อง การเรียนการสอนบนหอผู้ป่วยขึ้นเป็นครั้งแรก และได้นำมโนทัศน์ด้านการศึกษาผู้ใหญ่มาใช้ โดยใช้กระบวนการสอนแบบกลุ่ม และใช้สื่อทัศนูปกรณ์ใหม่ๆ ในการอบรม การจัดการอบรมในลักษณะเช่นนี้ได้นำไปใช้กันอย่างแพร่หลายในวงการพยาบาลจนกระทั่งในปัจจุบัน และในปีพ.ศ. 2517 ท่านได้จัดให้มีการอบรมพยาบาลโดยจัดเป็นการประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่อง นิเทศการพยาบาลให้กับตัวแทนพยาบาลทั่วประเทศ และได้นำวิธีการอบรมแบบสัมมนาและประชุมเชิงปฏิบัติการมาใช้ในสมาคมพยาบาลเป็นครั้งแรก แนวความคิดเช่นนี้เป็นการส่งเสริมให้พยาบาลจากโรงพยาบาลและสถาบันต่างๆ ทั่วประเทศได้รู้จักซึ่งกันและกัน กระตุ้นความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของ

พยาบาลโดยไม่มีความแตกต่างของสถาบันเข้าขวางกัน นอกจากนี้ท่านได้มีส่วนกระตุ้นให้อาจารย์พยาบาลใช้สไลด์ทัศนูปกรณ์ในการสอน และได้จัดทำ Sound-Slide Programmed Instruction เรื่อง "Preparing Instructional Objectives" สำหรับใช้ในการอบรมวิชาการ และให้อาจารย์และนักศึกษาเขียนด้วยตนเอง

ด้านการวิจัย ในปี พ.ศ. 2520 ท่านทำวิจัยเรื่อง การประเมินผลการศึกษาภาคปฏิบัติของ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล และขณะที่ท่านศึกษาต่อในระดับปริญญาโทและเอกนั้น ท่านได้ทำวิจัยเรื่อง A Follow-up Study of the Graduates of a Baccalaureate Degree Program in Nursing และ An Analysis of Andragogical Theory as Applied to Inservice Education for Faculty Members of a School of Nursing in Thailand และในปี พ.ศ.2517 ท่านทำวิจัยเรื่อง "ประเมินผล การใช้แบบฟอร์มการจัดผลการศึกษาภาคปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาล" และในปี พ.ศ.2518 ท่านเป็นหัวหน้าโครงการดำเนินงานวิจัย เรื่อง "การเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลระหว่างการเรียนรู้โดยใช้ Programmed Instruction และการเรียนในห้องเรียน" และในปี พ.ศ.2520 เป็นหัวหน้าโครงการ ร่วมกับทีมอาจารย์ในภาควิชาสาธารณสุข ทำวิจัยเรื่อง "โครงการสอนภาคปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาล เกี่ยวกับการพัฒนาอนามัยชุมชนในหมู่บ้าน ที่ตำบลสระกระเทียม" ที่จังหวัดนครปฐม และในปี พ.ศ. 2525 ขณะที่ท่านดำรงตำแหน่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ท่านได้ควบคุมงานวิจัยของนักศึกษาปริญญาโท คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล จนถึงปี พ.ศ.2530

ด้านบริการวิชาการ ขณะที่ท่านดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกวิชาการพยาบาล คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในปี พ.ศ. 2506 ท่านได้ปฏิบัติภาระกิจทั้งการสอนนักศึกษา และการเผยแพร่ชื่อเสียงของคณะแพทยศาสตร์ให้เป็นที่รู้จักของประชาชน โดยอุทิศเวลาส่วนตัวเข้าร่วมกิจการต่างๆ ในจังหวัดเชียงใหม่ ทั้งในเมืองและในชนบท เป็นกรรมการยุวพุทธสิกสมาคม เป็นครูอาสาสมัครสอนวิชาสุขศึกษาแก่เด็กประถมและมัธยมของโรงเรียนเมตตาศึกษาในวันเสาร์และขณะที่รับราชการที่โรงเรียนพยาบาลผดุงครรภ์และอนามัย คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล ท่านเป็นอาจารย์พิเศษและวิทยากรให้กับพยาบาลไทยทั่วประเทศ เป็นผู้แทนจากสมาคมพยาบาลแห่งประเทศไทยเข้าร่วมประชุมวิชาการของสภาการพยาบาลระหว่างประเทศ

ด้านการเขียนตำรา ตำราที่ท่านได้เขียนไว้ คือ คู่มือสรีรวิทยา จิตวิทยาเบื้องต้น อนามัยจิต คู่มือวิธีการพยาบาล และที่มีชื่อเสียงที่สุดคือ ตำราชื่อ นิเทศการพยาบาล ซึ่งนับเป็นตำเล่มแรกทางการพยาบาลในด้านการนิเทศการพยาบาล และเป็นตำราที่ยังมีการอ้างอิงกันอยู่ในปัจจุบันนี้ สำหรับบทความ ท่านได้เขียนบทความเกี่ยวกับวิชาชีพการพยาบาลและการศึกษาพยาบาล ลงในวาร

สาร ต่างๆ เช่น สารศิริราช ลานพิกุล วารสารการศึกษาพยาบาล วารสารพยาบาล ฯลฯ นอกจากนั้น ท่านยังได้เขียนเอกสารทางวิชาการเป็นภาษาอังกฤษเพื่อเผยแพร่ในการประชุมนานาชาติในประเทศต่างๆ อีกหลายเรื่อง และจากผลงานด้านวิชาการอย่างมากมายของท่าน ทำให้ท่านได้ตำแหน่งทางวิชาการของมหาวิทยาลัยมหิดลเป็นรองศาสตราจารย์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2521 และยังได้รับพระราชทานปริญญาคุณวุฒิปันจิติ กิตติมศักดิ์ สาขาพยาบาล จากคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ในปี พ.ศ. 2530

กิจการต่างประเทศ ท่านได้รับเลือกให้เป็นผู้แทนพยาบาลไทยเข้าร่วมประชุมวิชาการหลายครั้ง อาทิเช่น ในปี พ.ศ. 2520 ท่านเป็นพิธีกรในการประชุมกลุ่ม ในการประชุมของสภาพยาบาลระหว่างประเทศ (ICN Congress) ที่เมืองโคเกีย ประเทศญี่ปุ่น และในปี พ.ศ.2521 ท่านเป็นผู้แทนประเทศไทย ร่วมประชุมกรรมการที่ปรึกษาของ WHO ในการประชุมเรื่อง Research Study Group ณ กรุงนิวยอร์ก ประเทศอินเดีย และในปี พ.ศ.2523 ท่านเป็นวิทยากร เรื่อง คุณภาพการพยาบาล ในการประชุม Workshop ของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยของเซ ประเทศเกาหลี และในปี พ.ศ.2524 ท่านไปประชุม สภาพยาบาลระหว่างประเทศ ที่เมืองจลอสแอนเจลิส ประเทศสหรัฐอเมริกา และในปี พ.ศ.2525 ท่านเป็นผู้แทนสมาคมพยาบาลแห่งประเทศไทย เข้าร่วมประชุมเพื่อจัดตั้ง สหพันธ์สมาคมพยาบาลอาเซียน ณ กรุงมนิลา และในปี พ.ศ.2527 ท่านได้รับเลือกตั้งให้เป็นกรรมการอำนวยการของสภาการพยาบาลระหว่างประเทศ ในฐานะผู้แทนเขตเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งนับเป็นคนแรกของประเทศไทยที่ได้รับเกียรตินี้ มีวาระ 4 ปี ต้องเดินทางไปประชุมปีละอย่างน้อย 1 ครั้ง

ด้านการพัฒนาการศึกษาพยาบาล งานที่สำคัญของท่านคือการจัดตั้งองค์กรควบคุมการศึกษาพยาบาลเพื่อควบคุมมาตรฐานการจัดตั้งสถาบันการศึกษาพยาบาล และควบคุมมาตรฐานการศึกษาพยาบาล องค์กรนี้ดำเนินการโดย คณะกรรมการควบคุมและประสานงานการศึกษาพยาบาล ซึ่งสังกัดอยู่กับทบวงมหาวิทยาลัย

ด้านการพัฒนาวิชาชีพ ท่านได้รับเลือกให้เป็นนายกสมาคมพยาบาลแห่งประเทศไทย ถึงสามสมัย สมัยแรก ในปี พ.ศ.2519 สมัยที่สอง ในปี พ.ศ.2524- 2525 และสมัยที่สาม ในปี พ.ศ.2529-2531 นอกจากนี้อาจารย์ยังเคยดำรงตำแหน่งอุปนายกสมาคมพยาบาล นายกิตติมศักดิ์ เป็นกรรมการประกอบโรคศิลป์สาขาพยาบาลและผดุงครรภ์ และในขณะที่อาจารย์รับราชการอยู่ที่

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ นั้น อาจารย์เป็นผู้ริเริ่มการจัดตั้งสมาคมพยาบาลสาขาภาคเหนือด้วย และในปี พ.ศ. 2534 ท่านได้รับรางวัล พยาบาลดีเด่น สาขาเกียรติคุณ จากสภาการพยาบาล

การศึกษาวิสัยทัศน์ของผู้นำทางการศึกษาพยาบาลนั้น จะเป็นเครื่องนำทางให้พยาบาลรุ่นใหม่ได้มองเห็นทิศทางทางการศึกษาพยาบาลในทศวรรษหน้า และ ลักษณะของบุคคลที่เป็นผู้นำที่มีความกล้าคิด กล้าตัดสินใจ กล้าริปัญหา กล้าตั้งวัตถุประสงค์ รวมทั้งกำหนดยุทธศาสตร์ ที่จะฟื้นฟูวิชาชีพให้เกิดขึ้นใหม่ โดยต้องเริ่มจากการมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล สิ่งเหล่านี้เป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับพยาบาลในยุคต่อๆ ไป ในการที่จะนำเอาความรู้ต่างๆ เหล่านี้มาประยุกต์ใช้ เพื่อก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง และได้มาซึ่งผลสำเร็จในการพัฒนาวิชาชีพอย่างสูงสุด

ปัญหาของการวิจัย

- 1 วิสัยทัศน์ทางการศึกษาพยาบาลที่ รศ.ดร. วิเชียร ทวีลาภ ต้องการเห็นนั้น ก่อรูปขึ้นมาจากพื้นฐานอะไร
- 2 วิสัยทัศน์ทางการศึกษาของ รศ.ดร.วิเชียร ทวีลาภ นั้นเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1 เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่ก่อให้เกิดวิสัยทัศน์ทางการศึกษาของ รศ.ดร.วิเชียร ทวีลาภ
- 2 เพื่อศึกษา วิสัยทัศน์ผู้นำทางการศึกษาพยาบาลของ รศ.ดร.วิเชียร ทวีลาภ ในเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรตามความต้องการของสังคม มาตรฐานการศึกษาพยาบาลในรูปแบบของวิชาชีพ ความเป็นเอกภาพในการจัดการศึกษา การวิจัยทางการพยาบาลในประเทศไทย องค์ความรู้เฉพาะสาขาพยาบาล

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยศึกษาวิสัยทัศน์ทางการศึกษาพยาบาลของ รศ.ดร. วิเชียร ทวีลาภ ในเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรตามความต้องการของสังคม มาตรฐานการศึกษาพยาบาลในรูปแบบของวิชาชีพ ความเป็นเอกภาพในการจัดการศึกษา การวิจัยทางการพยาบาลในประเทศไทย องค์ความรู้เฉพาะสาขาพยาบาล ในช่วงระยะเวลาตั้งแต่ปี พ.ศ.2500 - พ.ศ. 2530 โดยพิจารณาศึกษาควบคู่ไปกับ ทศนคดี

ของสังคมต่อวิชาชีพการพยาบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ปัญหาทางด้านสุขภาพอนามัยของสังคม ระบบการเมืองการปกครอง ความก้าวหน้าทางวิชาการด้านการแพทย์และการสาธารณสุขของต่างประเทศในยุคนั้น

วิธีการค้นคว้าและดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าและดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) และการสัมภาษณ์ โดยวิธีการวิจัยเอกสาร จะเป็นวิธีหลัก ข้อมูลเอกสารคือบันทึกหรือบทความเกี่ยวกับการศึกษาพยาบาลที่ รศ.ดร.วิเชียร ทวีลาภ ได้เขียนไว้ และข้อมูลเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องกัน เช่น ประวัตินผลงานทางการศึกษาพยาบาลในยุคนสมัยที่ รศ.ดร.วิเชียร ทวีลาภ ได้ร่วมดำเนินงาน และเสริมด้วยข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ รศ.ดร.วิเชียร ทวีลาภ

หลังจากนั้น ผู้วิจัยได้นำข้อมูลทั้งสองส่วน มาศึกษาเทียบเคียงความถูกต้อง และความน่าเชื่อถือได้ แล้ววิเคราะห์ตีความในแนวทางประวัติศาสตร์

สมมติฐาน

- 1 วิสัยทัศน์ทางด้านการศึกษาพยาบาลของ รศ.ดร. วิเชียร ทวีลาภ ได้รับอิทธิพลมาจากประสบการณ์การศึกษาทางการพยาบาลในต่างประเทศของ รศ.ดร.วิเชียร ทวีลาภ
- 2 วิสัยทัศน์ทางด้านการศึกษาพยาบาลของ รศ.ดร. วิเชียร ทวีลาภ ได้รับอิทธิพลจากการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา ความเจริญทางวิทยาศาสตร์การแพทย์ และนวัตกรรมทางเทคโนโลยี การผลิตเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์สาขาต่าง ๆ เช่น เทคนิคการแพทย์ นักสังคมสงเคราะห์ นักกายภาพบำบัด
- 3 การเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา และความกดดันจากข้อจำกัดในการศึกษาต่อ และความก้าวหน้าในอาชีพพยาบาล เป็นแรงผลักดันที่สำคัญต่อการเกิดวิสัยทัศน์ทางการศึกษาพยาบาลของ รศ.ดร. วิเชียร ทวีลาภ

แหล่งข้อมูล

จากแหล่งปฐมภูมิ ได้แก่ หนังสือราชการ บทความในหนังสืออนุสรณ์และวารสารต่างๆ ที่เขียนขึ้นโดย รศ.ดร. วิเชียร ทวีลาภ หรือเขียนกล่าวถึง รศ.ดร. วิเชียร ทวีลาภ รายงานการประชุม คำสัมภาษณ์จาก รศ.ดร. วิเชียร ทวีลาภ วันที่ 20 สิงหาคม พ.ศ.2540 และวันที่ 8 กันยายน พ.ศ.2540

จากแหล่งทุติยภูมิ ได้แก่ บันทึกเกี่ยวกับผลงานและสถานที่ที่ รศ.ดร. วิเชียร ทวีลาภ เคยมีส่วนเกี่ยวข้องกับ ประวัติของสมาคมพยาบาลฯ หนังสืออนุสรณ์ต่างๆ บทความการประชุมพยาบาลแห่งชาติ สำนักรายงานจากนายกสมาคมฯ คำสัมภาษณ์จากบุคคลร่วมสมัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

- 1 ทำให้เข้าใจ วิสัยทัศน์และบทบาทของผู้นำทางการศึกษาพยาบาล ตลอดจนพัฒนาการของการศึกษาพยาบาลในช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงสถานะภาพทางการศึกษาพยาบาล
- 2 ทำให้เข้าใจ ปัญหา การแก้ปัญหาและความสำเร็จของผู้นำทางการศึกษาพยาบาลที่มีวิสัยทัศน์
- 3 เป็นแนวทางสำหรับ ผู้บริหาร ครู อาจารย์ ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องกับวิชาชีพพยาบาลในการดำเนินการเพื่อพัฒนาวิชาชีพให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

วิสัยทัศน์ หรือ จินตภาพ (Vision) คือสิ่งที่อยากเห็น อยากให้เกิดขึ้นในขั้นสุดท้ายของการศึกษาพยาบาล อันเป็นจุดสืบเนื่องจากความไม่พึงพอใจในสภาพที่ดำรงอยู่ และต้องการเปลี่ยนไปสู่สิ่งที่ดีกว่า

วิสัยทัศน์ผู้นำทางการศึกษาพยาบาล คือ สิ่งที่ รศ.ดร. วิเชียร ทวีลาภต้องการเห็น หรือต้องการให้เกิดขึ้นในระบบการศึกษาพยาบาลในด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

หลักสูตรทางการศึกษาพยาบาล หมายถึง แบบแผนประสบการณ์การเรียนรู้ของสถาบันการศึกษาพยาบาล ที่ รศ.ดร. วิเชียร ทวีลาภต้องการเห็น เพื่อ จัดไว้เป็นแนวทางในการจัดการเรียน

การสอนหรือจัดประสบการณ์ ของผู้สอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ให้ผู้เรียนได้มีการเรียนรู้ตาม
ที่ต้องการ

การจัดการเรียนการสอนทางพยาบาล หมายถึง กิจกรรมการเรียนการสอนทางพยาบาล
ศาสตร์ที่ รศ.ดร. วิเชียร ทวีลาภ ต้องการให้เกิดขึ้น เพื่อให้นิสิต/นักศึกษาพยาบาลได้เกิดการเรียนรู้

การวิจัยทางพยาบาล หมายถึง การศึกษาค้นคว้าวิจัยทางด้านการพยาบาล เพื่อพัฒนา
วิทยาศาสตร์ทางการพยาบาลหรือพัฒนาทฤษฎีการพยาบาล ที่ รศ.ดร. วิเชียร ทวีลาภ ต้องการให้เกิด
ขึ้นในวงการพยาบาล

การพัฒนาการศึกษาพยาบาล หมายถึง กระบวนการปรับปรุงคุณภาพทางการศึกษา
พยาบาล ที่ รศ.ดร. วิเชียร ทวีลาภ ต้องการให้เกิดขึ้น เพื่อเพิ่มคุณภาพทางวิชาการและเสริมสร้าง
ประสิทธิภาพของ ผลผลิต ให้สามารถปฏิบัติการพยาบาล ได้อย่างมีประสิทธิภาพตรงกับ
ความต้องการของสังคม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย